Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31476
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png">

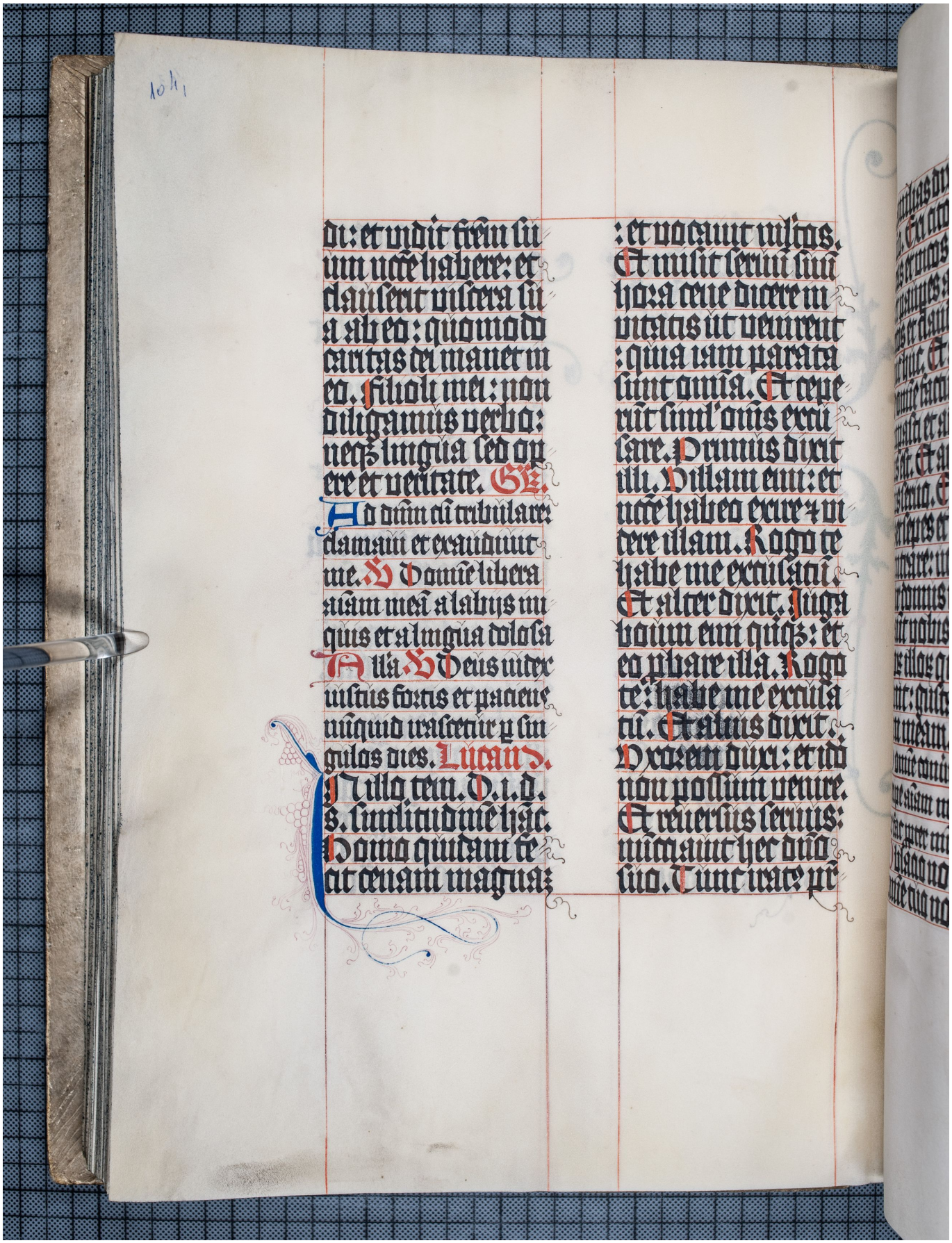

104

do: et vidit filium su
um uere habere: et
dauserit viscera su
a ab eo: quomodo
caritas dei manet in
eo. Filioli mei: non
diligamus verbo:
neqz lingua sed op
ere et veritate. GE.
Ad dnm cu tribulare
clamam et exaudiuit
me. ℣ Domine libera
animam meam a labijs in
quis et a lingua dolosa
Alla. ℣ Deus inter
uisus fortis et patiens
nunquid irascetur p sin
gulos dies. Lucan.
Nullo tem. O.i.d.
s. similitudine hjc.
Homo quidam fe
cit cenam magna:
: et vocauit multos.
Et misit seruum suum
hora cene dicere in
uitatis ut venirent
: quia iam parata
sunt omnia. Et cepe
runt simul omes excu
sare. Primus dixit
illi. Villam emi: et
uere habeo exire ⁊ vi
dere illam. Rogo te
habe me excusatum.
Et alter dixit. Jugia
boum emi quinq: et
eo probare illa. Rogo
te: habe me excusa
tum. Et alius dixit.
Vxorem duxi: et ido
non possum venire.
Et reuersus seruus:
nuntiauit hec domi
no suo. Tunc iratus pa